

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 129/14
V Lucemburku dne 18. září 2014

Rozsudek ve věci C-549/13
Bundesdruckerei GmbH v. Stadt Dortmund

Minimální mzdu stanovenou předpisy, jimiž se řídí zadávání veřejných zakázek, nelze rozšířit na pracovníky subdodavatele, jenž je usazen v jiném členském státě, pokud tito pracovníci plní dotčenou zakázku výlučně v tomto státě

Požadavek výplaty minimální mzdy bez ohledu na životní náklady v tomto jiném členském státě není slučitelný s volným pohybem služeb.

Zákon spolkové země Severní Porýní – Vestfálsko (Německo) stanoví, že některé veřejné zakázky na služby lze zadat pouze podnikům, které při předložení nabídky akceptují závazek vyplácet svým zaměstnancům jako protiplnění za poskytování služeb minimální hodinovou mzdu ve výši 8,62 eura. Cílem tohoto zákona je tak zajistit, aby byla pracovníkům vyplácena přiměřená mzda, a byl tak vyloučen „sociální dumping“ a znevýhodnění konkurenčních podniků, které poskytují svým zaměstnancům přiměřenou mzdu.

Město Dortmund v rámci zadávacího řízení, jehož předmětem byla veřejná zakázka týkající se digitalizace dokumentů a konverze dat pro oddělení urbanistické koncepce tohoto města, na základě tohoto zákona vyžadovalo, aby byla pracovníkům, kteří jsou zaměstnáni subdodavatelem se sídlem v jiném členském státě (v projednávané věci Polsku), kterého má uchazeč v úmyslu přizvat k plnění zakázky, a kteří realizují dotčenou zakázku výlučně v tomto členském státě, zaručena minimální mzda ve výši 8,62 eura. Vzhledem k tomu, že příslušná německá komora pro veřejné zakázky, na kterou se obrátila Bundesdruckerei, německý podnik, který měl o veřejnou zakázku zájem, měla pochybnosti o slučitelnosti dotčené právní úpravy (jako byla úprava uplatňovaná městem Dortmund) s unijním právem, a zejména s volným pohybem služeb, obrátila se na Soudní dvůr.

Soudní dvůr svým rozsudkem z dnešního dne odpověděl, že v takovém případě, kdy stejně jako v projednávané věci, má uchazeč v úmyslu plnit veřejnou zakázku výlučně za pomoci pracovníků zaměstnaných subdodavatelem se sídlem v jiném členském státě odlišném od státu, z něhož pochází veřejný zadavatel, brání volný pohyb služeb tomu, aby členský stát, ze kterého pochází veřejný zadavatel, uložil subdodavateli povinnost vyplácet pracovníkům minimální mzdu.

Soudní dvůr nejprve konstatoval¹, že taková právní úprava může představovat omezení volného pohybu služeb. Stanovení povinnosti vyplácet minimální mzdu pro subdodavatele uchazeče, kteří mají sídlo v jiném členském státě, ve kterém je minimální mzda nižší, představuje totiž dodatečnou hospodářskou zátěž, která může znemožnit, ztížit nebo učinit méně atraktivním poskytování služeb v tomto jiném členském státě.

Soudní dvůr však uvedl, že taková právní úprava může být v zásadě odůvodněna cílem ochrany pracovníků.

Nicméně pokud se taková právní úprava použije pouze na veřejné zakázky, není způsobilá dosáhnout tohoto cíle, jestliže nic nenasvědčuje tomu, že pracovníci, kteří působí na trhu soukromých zakázek, nepotřebují tutéž ochranu mezd jako pracovníci, kteří působí v rámci veřejných zakázek.

¹ Poté, co uvedl, že na rozdíl zejména od věci Ruffert (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 3. dubna 2008, [C-346/06](#) a TZ č. [20/08](#)), se projednávaná věc netýká vysílání pracovníků.

V každém případě je sporná vnitrostátní právní úprava za předpokladu, že do její působnosti spadá taková situace, jako je situace dotčená v původním řízení, nepřiměřená.

Tato právní úprava tím, že stanoví pevnou minimální mzdu, která sice odpovídá mzdě požadované pro účely zajištění přiměřeného odměňování pracovníků v Německu, s ohledem na životní náklady existující v této zemi, avšak která neodpovídá životním nákladům v členském státě, ve kterém budou služby související s dotčenou veřejnou zakázkou realizovány (v projednávané věci v Polsku) a která tedy zbavuje subdodavatele se sídlem v tomto členském státě možnosti využít konkurenční výhody plynoucí z rozdílů existujících mezi danou výší mezd, jde totiž nad rámec toho, co je nezbytné k zajištění dosažení cíle ochrany pracovníků.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📺 (+32) 2 2964106